

למדיין

שער ואמצע: עם ענבל,
 בשכחיהם ■ נדים
 אדאמה ב'שראל. ואן אריק
 בזון ■ היום באשקלון:
 חזון מ'רדצי '86 ■
 חזון מ'רדצי '86 ■
 חזון מ'רדצי '86 ■
 חזון מ'רדצי '86 ■

מדיין

חדש

ספרייט דיאט

מהיום - דיאט ספרייט!

מהיום, ספרייט
 משקה חדש דל קלוריות
 ממשפחת קוקה-קולה.
 הטעם הטוב נשאר
 והמשקל שלך נשמר.
 ספרייט -
 תוסס, צלול ומרענן.
 עכשיו, כמו בעולם
 בטעם הנפלא של למון ליים
 הטעם האמיתי של ספרייט.

ספרייט דיאט

עמוד ראשון

מות ביטן
טל בשן
עמנואל רזון
יאיר לפיד
איציק רזנס

א.ב. תרצו - אין!!!

חיי ב.ז. הרצל

מאייר:
איציק רזנס

מי שלא רצה אותו בתור
חוזו יקבל אותו
בתור שר אוצר

עם תרצה, אין זו אגדה

הוא פנה לגדול המאמנים

נראה לו לפתע שיש להקים כוח
התנועות יהיו גאה.

עקב אידיבנה מצערת,

יום אחד, דרך הרצל ובטעותו לנכרת
אתה על הרצל.

הרצל והנכרה ההררית.

ואז הבין שאם אין הוא לא מי לו

ולעור גדול מאמנים

ולעור גדול מאמנים

דואר
על דואריות וחם

הוא או אחת שהבינו או ריכזו שמה נוספת
מלבד ענייני או אנגליה. מצב זה כבר גרם
לתנועות המחתה סבלנות מצד הרופאים
שקיבלו אותה לטיפול.

בקשה לי אל הרופאים ואל
הרופאים לעיתים אנא, אנו לא רק גוף,
משהדירימנועמנוע חוקק לטיפולו של
מבוא. התייחסו גם לצד הנפשי. אדם חולה
הוא רגיש יותר, וזקוק ליחס נאות מלוח
בהסברים על מחלתו. אמנם אין לי כל
סמכות כלפי הישיר הרופא, שהוא כרוך
המקרים מקצועי וטוב, אבל גם קצת
מסיכולוגיה לא תועק.

א. ב. תלמידי

דואר
המאמר שלי

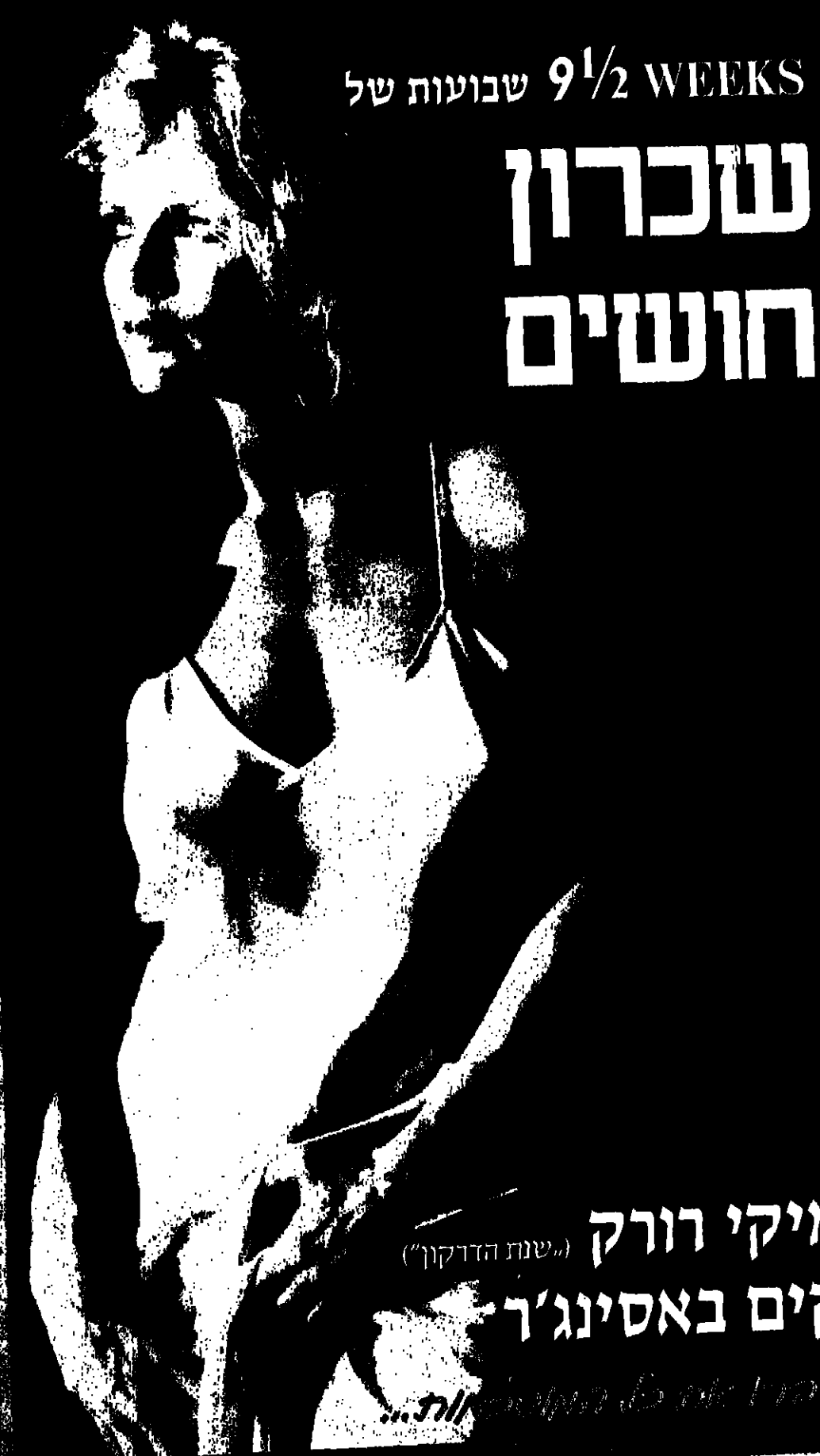
המשפט למכתבו של ע.ג. מבריסטא
(גבר לעניין) 33 ושל ע.ג. מבריסטא
(גבר לעניין) 36 שהתלוננו על יחס בלתי
מסביר ופזע מצד הרופאים כלפי חולים
שכששולם, דגשנו גם אני צורך להגיד
לדעת, וכנראה לדעת רבים אחרים,
נוטים הרופאים רבים לראות בפנינו
שלום "אובייקטים", גוף בלבד, ואינם
מתייחסים מספיק לצד האנושי-פסיכולוגי.
אני מבין שהרופאים נתקלים בחולים רבים
מי יום, וחלק מהם יש תלונות רבות, אך
אמר שהרופא יתייחס אל החולה כאל "גוף"
חסר כל רגישות.

אני נתקלתי בכך אישית כאשר אישפזה
אני במחלקה פנימית. שפת האם שלי היא
הונגרית והעברית אינה שגורה בפה - ולכן
התקשחתי להסביר צעמה בלכות. היא חיתה
מוכנה לדבר עם הרופאים ערנית, גרמנית,
אדיש, הונגרית (מכובד) אך לא (מצא)

סרטו החדש של אדריאן ליין ("פלאשדנס")

9 1/2 WEEKS שבועות של

שכרון חושים

מיקי רוורק
קים באסינג'ר

שכרון חושים

ליכוד החדש	לילי ר"ג	בכורה ארצית
<p>לחג המסכה בלבד</p> <p>דרייב אין</p> <p>ת"א</p> <p>מוצ"ש וכל השבוע</p> <p>9.30</p>	<p>ליל שיש 10, 12</p> <p>מוצ"ש ומוצ"ת</p> <p>9.30, 7.15</p> <p>וכל השבוע 7.15, 4.30, 2.15, 9.30</p>	<p>ליל שיש 10, 12</p> <p>מוצ"ש ומוצ"ת</p> <p>9.30, 7.15</p> <p>ימי חול: 2.15, 4.30, 7.15, 9.30</p>

האנימל

דפיל

חומר גולן ■ כארס

רוזה ואדים ■ בעבד במאי מכורסם, מושא קנאתם של מליוני גברים ■
כמים אלה יצא לאור ספר זכרונותיה:
בארדו, דנב וכנדה. חי עם שלוש
הנשים היפות בעולם ■ כיום הוא גבר
מודקן הרזאה כהישגו העיקרי בחיים
לא אח הסרטים שטענה, אלא אח
זוהת הנשים שכבש, שנאשמו אותו
ועוזים מהן - בארדו ודנב - אי
חובטתו אותו עתה למשפט דיבה ■

7

ואדים תמיד אהב אתו צעירות, ולא סתם צעירות אלא בעלת תוהים ילדותיים במהרה, תמימים, טהורים, ומרדע לא לומר במחשבה - בתולדות כאלה היו רוב הנשים בחייו, לפחות בהשקפה העצמית.

שישמו בעצמכם את בריזם בארדו וזכר כאשר היתה בת 15 אגם פאריזיכרית ויתה כבד "הדולה" בת 18, וכך גם ביון מנהלת קתריין ובה חגבה ימים אחרים קודם למגישתה עם ואדים את יום הולדתה ה-17.

ר"ד פריד וולמירי היא לא יתקשו להסביר את התופעה, לא מצד ואדים ולא מצד נשותיו, יש הסוברים שבסיפור הזה חוגגים בערכיה אופיים ופסימליה גם יחד... הן היו כנראה זקוקות לדשה נגוסן העצמי (שהיו מנני הסכנות האיומות של עולם המגורים ובעיקר אלו האורבות לכל מי שעושה את צעירותו הראשונה בעולם הקולנוע האכזרי-כמיותו, ואדים היתה כנראה זקוקה לנשימת לידת שבפניה יוכל להשיג בתפקיד האל הכלילי, שמה אופייני וצורתו יוכל לעצב כריזמו - בחייו והפריטים כמו גם ביצירותיו הקולנועיות.

אי למרבית השאל מתברר כי נערות רבות, תמימות העליות אלה היו כבר אז, כאשר פגש אותן, נשים בעלות אופי קשה, תבונה ושתלטני, שהיו כך מתאר ואדים בספרו את הנשים בחייו על בארדו הוא אמר כי היתה אקסטרניזיסטית ואנטיסטית, רבה

וזה ואדים, היום בן 58, פעם, לפני עשרים שנה, היה ואדים במאי שרשים ידוע, פהמפורסמים באירופה ומראשונה במאי, גלגל החרש בקולנוע הערסתי, הוא גם התפרסם כאחד מאנשי "הוג הסלון" דא, כדוגן של נשים ידועות וזוהרת וידי קרוב של כמה מעשרי תבל, צופים רבים לא ישלכו לעולם את סרטו "אלוהים ברא את האשה", סרט שעשה או היסטוריה בעיקר בזכות צילומי העידום של נערה יפהפיה, שבעקבות הסרט עשתה היסטוריה גם היא - בריזש בארדו, אך היום - מי מכיר את רוזה ואדים מה הסרט האחרון אותו ביים היום רוזה ואדים מפרסם את זכרונותיה, שם יצירתה, בארדו, רנב ופוצתה, וחי עם שלוש הנשים הדות בעולם, שמו של הספר מעיד לא רק על תוכנו אלא מגלה פרטים מעניינים על אופי כתבו, מתברר שואדים עצמו רואה כהישגו העיקרי בחיים לא את הסרטים שעשה, אלא את זוהת הנשים שכבש, בצרפת היו שתיים בנה משותפת לכשתתברר כי ואדים ביר להוציא את ספרו לאור לא בארדו אלא דוקא בארצות-הברית, וכי המדינה הבאה שבה יתפרסם תהיה אנגליה, בצרפת ניתן לקרוא אותו ועלי רק בעשונים, ובשלב זה איך סרט נמצא לו מריל צופית... נראה באילו דוקא בצרפת, מולדתו, נהנים כלפינו בכסית-טובה ומתירים לו לצנח אל תהום חשיבותה.

מתוארת כמחשבת ורדונית, שתי נערות צרפתיות אלה היו מלכתחילה, באופיות-טובה ושתלטניות, וג'ין פוגרה האנטי-קיתו היא היתה ובה מעליב... פשוט מעיקת, בפעילותה הנמרצת כמנען תנועת הנשים.

למסר דברים אלה אי אפשר שלא לשאל מדוע, אם כן, ניסה ואדים את מולו עם אותו טיפוס נשי חכם מעטים, רשמית, שלא לומר על עשרות הרפואות-אבהים שלא אחזיקו בנישואים שנים מן לא מנע עצמו מהם והם פשוט מחזיקים, או אולי זה קרה חזר וקרה משום שהרש הסוב הזה האמין תמיד שכפסם הבאה זה יהיה אצות, שיעלה בירו לגלות את האשה הנכונה, האננה, העדינה, האננה וה-אמיתית?

אם להאמין לדיווחו של ואדים, הרי חייו עם בריזם בארדו, למשל, היו קשים ביותר, כמרגיה של ממש, והסדר יסאל עצמו - אולי מראש-טמיה דולה ואדים גילה את בריזם לאחר שעתון הנשים הגרוע, "אלי" פרסם כתבה בה הוצגה חליבת-התחיתו האריסאית, בת למשפחה כורגנית, כחגבה של "צעדה צרפתית אפיינית המייצגת את בנות הדור החדש", הוא הורשם, כפיט סרטים ידוע הציע לוואדים לותח לגשרה שיעורים במסכה, ההמסר הבדור ועד כי עשרות פעמים.

בריזם בארדו סיפרה שנים לאחר-מכן כי התאהבה בוואדים משום שהיו לו, לגבר בן 24, המראה ומבט של מישהו שכבר הכיר את הוויס, הגברים העררים שפגשה עד אז לא היו אלא נערים שלחיות מכוסות במצעי-כנרות ואין להם מוטג כיצר מדברים עם נשה, כאשר האשים אותו כ-פיתוי" חלמית-חיתכן, השיב ואדים כי בזוהתו איתה, מעולם לא חש שהוא נמצא בתבוצה יצור תמים במיוחד.

הוויס של בריזם ראו את הדברים בצורה אחרת לגמרי, כסובך מספרים שהם הדעם איין על מנו, אם אנלה כי את המאבט של הרים, חרצו אותו, חוקן, אם להאמין לדיווח בספרו של רוזה, הרי נאלצו הוא ובריזם - שניהם עיומים כמים הכוללים - לקשור כיס חורף מושלג אחר מן הדלון בבית-המלון בו בילו בהובג, שכן הם הוחתם מכעס גישה לפדון לחריס.

המערך בעמוד הבא

הוא אהב אותי, עשירות

פאלי סאדל

כבר כניל 15, כשפגש אותה, היתה כרייט בארדו - לפי וארים, כמובן - מיטוס אקסציוניסטי ואנרכיסטי

סוף העמוד הקודם

הוא גם מדוח בפרסומים על הפגמים הרבות בהן ניסתה כרייט להתאכזר כשחשבה כי וארים בוגר בה. נסיונות ההתאבדות הללו לא הצליחו, כדוע, אך וארים מגלה בוכדורותיו כי הם גרמו לו. סביל קשה, וארים אומר על "ב.ב." כי היא אשה של ניגודים: מחד היא החקלאה מכל המוסכמות והמבחושות, ומאידך מעולם לא הצליחה לקבל את עצמה כפי שהיא באמת, ולהבין שזו אשה להגשים את כל תאוותיה ולחיות.

הרעיון לביים את הסרט, אלהים ברא את האשה, נולד במחוז של וארים כאשר ראה את כרייט. מתחילת כמסורת "לצלילי נגינתו של גיטאריסט איטלקי בתיקפה בו בילו השניים. הסרט שנחנך במחוזות ליליים ולשוכר-שפות בינלאומי, הביא עמו גם את סיום נישואי כרייט לרובי וארים היא ניהלה או רומן עם לוחם עם בדוגמה לסרט - זמן לאוי פורטופיאק.

לרובי וארים, הוא עצמו היה אז כבר מוכן למרידה ואפילו מרידה ממש. הוא הכיר את "ב.ב." כשהיתה עדיין נערה בדוגמית דקדוק, גאה למראה אך לא ימנעיה של ממש, ונפרד ממנה כשהיא בלונדינית וזהירה, בעלת חפצים עגלגלים ומזוינים של מל מיל. לסיום הפרק הזה בדיון אין וארים מוכח לחסע באשתו לשעבר עוד מחס דוקדוקי: כרייט, הוא מספר, היא שותקתה לצבוע את שערותיה בלונדון: משום שלא קיבלה את עצמה כמות שהיא, היא אמרה לו משום שישתוריה זה. לו הייתי אוהב נאדיר, וחי משקלים אחי כפי שאני, אך זה אינו המצב.

הבאה בתור היתה צעירה בה 18, והייתה אנט סטרייבוב. חן היו שתי אחיות, והיא כיה בה בעיקר משום שהיתה העתק מדויק של "ב.ב.". וארים נשא אותה ודרשים אחים לאחר שנולד להם תינוק. אולם גם היא עזבה אותו לדועק בגר אחר. נולד על עוד יסוד או שניים כדי להגיע לעיקר. קרין רוב. וארים מספר כי כבר כאשר פגש בה ניכרו בה התכונות המיוחדות שהפכו אותה אחריה ל"אליהו", אינטליגנטית, אינסקטואלית, בעלת חומר עקשני אשתו ומשנית ולוחמת המסתורית מאחורי הפסגה הזנונית שרצה שידעו להשגיח רימון רב כמה שמוכנה להגיע להנצחתה.

תארו לכם את תמונתה הזאת: שוב אחר, כאשר נהן משתוללת סערה, משחק וארים עם רוב במשחק הקרא, מסלול-ביליארד. כלנו מכירים את הסרטים "סטי", ובסוף, העיקרון הזה למען מוצאם לחדר בטעיה מי אם לא. כרייט בארדו, היא מפתחת מוקדקת הרצמים ומחליטה לעזוב את המנוחה שלה בו במקום. כדי להציקה מאלבשים בני חות, ושלושתם יוצאים ביחד לאחד בו קטן, הם מבלים "ב.ב." את חתונתם כדי ללחש באוויר של וארים. היא (קרין רוב, כמובן) חוקה יותר ממי. כאשר היא

חמד מלן ■ כארים

הבנים צעירים והמלאכה הנשי

קרייג (בצילום) שידר לא-שידך לקטגוריה הזו: שיער כלונדרי גולס ומראה עדין אבל מסודר מאוד ושקט מאוד. מה הביא אותו לבחור בתופעה כזו?

זה היסוד שלו, כפי שהוא מציג אותה: גולד כרומאטיקה לפני 20 שנה למשפחה של אנשים יפים, שעוסקים באופנה. תמיד רצה שיער ארוך אבל בתיאטרון רדיו חסרת-קצרה. תמיד ידע מה הוא רוצה ללבוש, אבל לבש מה שהאחרים אמרו לו. למד שנה משפטים, ייצג את רומאטיקה בריצה למחזיקים קצרים והמשיך בכך את הסדרת הספרטוריות של המשפחה ואכזי ייצג את רומאטיקה בשדה במשחקים האולימפיים, ובמבחינה זאת שומר מסורת, והלך לכיכוכות ותמיד רצה להיות בארץ כי הוא חשב שזה המקום הנכון ליהודים. עלה לפני שנה וחצי והמשיך כאן ללמוד משפטים, שנה אחת. הוא חברותי ואהב אנשים, אבל קשור ממש רק לחוג קטן של ידידים. לא שופט אנשים לפי המראה בברי לא לסנות בטעות שאנשים עושים כל מיני, כשופטם אותו לפי המראה.

בארץ הוא חפשי לעשות כרצונו - ורצונו נשיע ארוך ומראה נוגה. הוא אוהב בגדים נוחים ושקטים, וחושב שלכל אדם מגיע החופש לבחור בתופעה הנראית לו ולהתקבל בטבעיות על-ידי הכולל.

זה היסוד של קרייג. כל רעמת שיער ארוך - והיסוד שלה.

גדי מליץ ■

צילום: אלרד מאסטר

ך תרע מאיפה שאנשים הצעירים את ההשקפה לגבינו בהופעתם. הדרך המקובלת, לרעיון התבוננות בפרסומי סלונדיה וירא המציגים את השקפות האחרונות של זמרי המופ, שהם בדרך-כלל פרי ייעוץ מקצועי כלשהו. שנקנות אלה מכתיבות את האופנה הצעירה בבגדים, בחספסרות, במראה הכללי.

בבגדים הצעירים ניכרת כיום נטייה כללית בולטת למראה נשי, שמתבטאת במראה רק בחיצוניות - לא הייתי רוצה לקבל אגרוף מאחר הנערים האלה שניצבים כמו נערות - אבל רק מבחוץ. מוגשים בהם במרכז במבוכות ריוגנוויסנסר או כיסר אתרים, והא גם במסומות אחרים העוקפים מדויקים של מוכי המופ הנערים עליהם שערות ארוכות, עגול באוזן, והבגדים - הצעקה האחרונה של אומנת דרום תל-אביב מרושלת. ויזי ומן בני יומיים-שלושה הם חלק מהעניין ולא ביטוי הערצה לאישי פרטית.

פאזל מילאני

**נציג הבחורים
הרעים של זירת
ההיאבקות החובשית
המקצוענית
הדאלאס וועט
בדאון הראשון שלו
בישראל בגבו
שיחבני למדי ובן
שחבדו לקרבות זה
לא מוזא כחוצה
ההמכות שחשן
תעם, אבל זה רק
חלק אחד של
המשחק שלהם.
התגלגל מליני
דולדים ומרחק אל
המסך הקטן שערות
מליני
צובים מעריצים בכל
העולם, גם אצלם**

גיל בצורת כוכב רבוק לו לאוון
השמאלית, לבוש בהירור, נעלי לק
חומות נוצצות וגרביים בצבע תואם.
בקלות היה יכול להיות דוגמן צמרת,
ורק הוזה העצום שנראה כמו רעידת
ארדט אימפולסיבית אומר לך שכאן מדובר בכריס אראמס, נציג
מכובד הראשון השנה (ראה מסגרת) של משפחת המתאבקים
ההפופולרית שנתגיש בקרוב לסיבוב הופעות נוסף בארץ הקודש.
ביוסף הקדם כאן, זו השתתפו כמה מהאחים למשפחת וואן-אריק.
משם הגיל חללים: בחורות התעלעל, ממת שמיים נאבקו באחיותם
שביקשו לגעת בניבוריהם, נערים התחננו לחתימות והקהל יצא
מגדרו לראות הביצועים.

כריס אראמס וחבריו ל World Class Championship Wrestling
הוא אלהים של מליני גברים בארצות הברית. אולי לא של
אנשי "הווארדן הלבן", אבל בהחלט אלהים של מועלי התעשייה,
החלקאים, נהגי המשאיות ושאר אנשי "הצווארון הכחול". כריס
אראמס בחור נחמד, חיבבני, עושה דרש שהוא לא מתרגז לעולם.
לפחות לא בראיונות. לרגע נרמה לך שאולי ניצב מול רובוט
בלוניני שחייב עצמו מראש לעצת על כל שאלה ששהאמרגן
יתיר לו לענות עליה. כשהוא לוחץ את היד לשלום וריא נעלמת
בתוך אגרוף הענקי נוצרת תחושה של קלאוסטרופוביה. אולי הוא
עושה זאת ככוונה כדי להוכיח שאכן כל מה שנכתב וסופר על
פלאי ה-body building שלו הוא כאין וכאפס לעומת
המציאות. גם העדות הקטנה שעלה על פני אחרי ההוצאה מעלה
אצלו חיוך. בחור טיפוס.

כריס אראמס נולד בבריסטול, כבר בגיל צעיר היה ברור לו
שמימיו נפו לא יתאמץ לבלט ולא לירקור עמים. עוד לפני
שהגיע לגיל עשר כבר היה גורדוקי מופלג. יחד עם אחיו התאמן
בגידו בכל יום שעות על גבי שעות. האמא האנגליה שלהם דווקא
התנגדה מתעניין, בין כות תה אחת לשניה. כריס מוען שכשלב
מסוים הוא חשב לוותר על הכל, להיות ארכיטקט, אבל הוריו
התנגדו. אחותו, הוא פגש את ג'קי גורשן, אחיו של רודולף גורשן,
האיש שהגדיל להוכיח במכת אגרוף את שוהי ריי רובינוביץ.
המאמרגן הגדול. בשנת 1978 ג'קי הגיע לראמס להיות מתאבק
מקצועי. בהתחלה סרבתי, מאור רציני להיות ארכיטקט, אבל כשני
הסכמות, ובגית להיאבקות. קשה לומר שכיום הוא נראה כמו
שאר ארכיטקטורה הסרה לו.

אראמס החל לבסוע ולהופיע בעולם, מקסיקו היתה התחנה
הראשונה. במשך ארבעה חצי וחדשים הוא השכיב שם הורב
מתאבקים עד שזכה בתואר העולמי בהיאבקות במשקל כבד. משם
ספץ ליפו, איריין החמק בלוס אנג'לס ולאחר עוד קפיצה קטנה
למולדת האנגלית נחת בראמס, המפה של ההיאבקות העולמית.
החיים בארץ האפשרויות והתלימוגבלות קצת בלבול בתחילה
את הבחור הפשוט שגדול בעיירה האנגלית הקטנה פארמאמור.
אין אייבן, אבן, גם שייקספיר נולד שם. המיפוש הראשון שלי עם
אורחיהם בלוס אנג'לס היה בשבילי הלם תרבותי. אחת מגני
ממקום קטן ומולדי לתור מרכז עולמי שהכל קורה בו, לקח לי
הרבה זמן להתאושש מהו.

לדאלאס הגיע בגלל הסלוויות. שם מרכז ההיאבקות ושם הוא
מקבל את הכינוי המקסימלי מהאלוהים" שלה - המסך הקטן.
אראמס חי וגושם סלוויות 24 שעות ביממה, המכשיר הזה הוא
הדבר החשוב ביותר בחייו, וכל מלה שנייה שלו הקשורה להיאבקות
ולמפולריות מחזירה אותו לבוסקה האלקטרונית.
אראמס לוגם בעדינות מהאמפרט שלו. מחוץ למלון, כשהוא

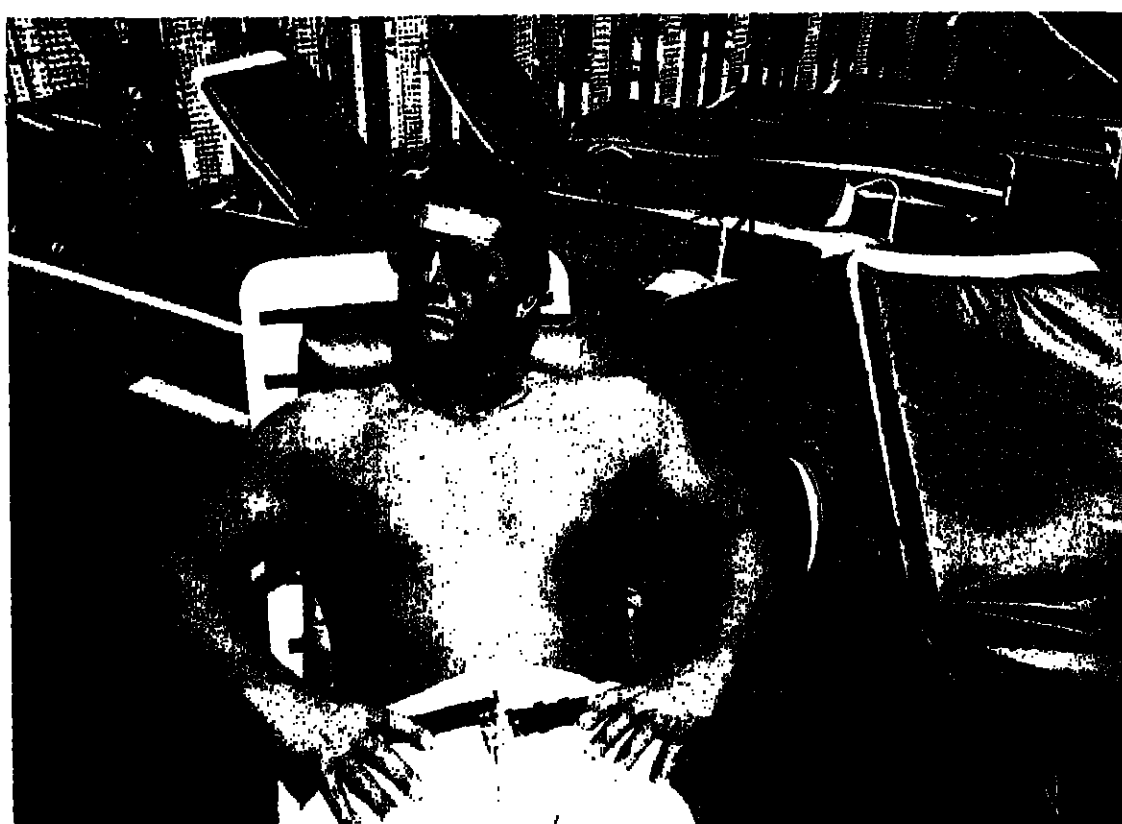
מתחבן לצילומים, מגיעים לפתע כמה נערים ומבקשים חתימה
אחר רוצה אותה דווקא על התחלפה. האמא שלו כבר לא תוע לנס
לו אותה. אראמס רגיל להיסטריות מביבן. הוא מרגיש איתה טוב
האנו מתנפח למימרים העולים אף על אלה של הוזה המשולש שלו.
לכל מדינה, הוא מספר, יש הדיסטוריה האופיינית לה. במקסיקו
למשל, האנשים חמים מאוד. בהופעות שלנו הם ממש משתוללים.
פעם מיהו ניסה לרקור אותי עם סכין ענקית. לא נעים. ביוס ה
המד לגמרי, הם קוררים וארישים. אפילו כשאני עושה את העניל
המפורסם שלי "סופר קיק" - הם נשארים רגועים. פעם און
התעצבנתי שם ורצתי לקהל עם כסא ביד, מוכן להריץ מכות על
מיין ועל שמאל. רק אז הם התערדו מהאוישויות. בישראל הם
מבדיל בין התנובות של קהל צופים יהודי וערבי. הערבים עוד
חמים ומוכרים לי את המקסיקנים. היהודים הרבה יותר קל
רילקסד כזה. הוא לא רק מתאבק, הוא גם סימבוגרף לעניין עצמי
לגבי תחביבים הוא לא צריך לחשוב הרבה. בנקסי להיאבקות
אני אוהב גם ג'ודו, ולדאמנן הרבה שעות במכון כוח כדי לפתח את
השרירים עוד יותר. בכלל, אני אוהב כל מה שקשור לספורט
ולכוח. האם יש דברים אחרים שהוא אוהב שאינם ספורט
לשרירים אראמס חושב רגע, מתחיל על האמרגן שלו. כן, אני
אוהב נשים. אבל לא מתם נשים. רק כאלה ברמה, זיי קלאס, וזן
מה אני אוהב לאכול טוב, במסעדות יוקרה, לחלופש שוני
ולשמוע מסיקס. ורק.

אחרי ההיאבקות החופשית יודעים שלכל מתאבק ביוח יש
התרמית האופיינית לו. וזה עולם המחלוק לשוור ולכן, למוכס
ולרעים. אודות הקול - בתואם. אראמס בחור להיות. בן גאי.
הוא מרגיש שם זה יותר נוח. זה לא שאני כל כך רץ מים
הפרטים שלי. לפעמים האנשים הרעים באמת הם לא אנשים
המרימים אלא רוצחים קרים, ולכן גם מסוכנים. הכל עניין של
התנהגות המות. אני טיפוס תסבוס, אם אני הולך למסכה ומישהו
שם מעצבן אותי, אני מבטל לפרש כל את העצמות למרות שאני לא
טיפוס אליה.

אראמס מנצל את העובדה שכיום הוא נחשב לקליבר מוחזית וזה
תורמית כדי לראגן לעתיד. יש לו בית ענק בראמס שמשיש לאנס
גדול, יש לו בית נחמד גם באנגליה והוא חי טוב מאוד. הוא יודע
שחם אחי תיגמר הקריירה שלו בידה - אם הקריירה לא תמשיך
אחור לעיבר. וזה מה שיהיה לא מומן לאייכרוב הכי טוב שלו,
גיטו הרגבים.

קצת היסטוריה: פעם היה כריס הושתה של בני משפחת
וואן-אריק, במהלך קרב אחי שבו התמודדו כריס וקוין וואן-אריק
נגד ג'יי הורגנס וג'ק שרמייטניק (התנש"ה) ויהת מהומה
סטלהמיי ניסתה לעזור לכריס, אבל בעקשין הדיקה לו, כריס
התעצבן והוכה את סטלה מיי. קוין וואן-אריק התעצבן על כריס
והוכה את גארי האריס, שורה אמרגנו של כריס. כריס התעצבן עד
יותר ובעט באוואריק את בעיתת ה"סופר-קיק" המחוללת שלו. גם
הקהל התעצבן וצעק לכריס "בוגד". כריס תפס עוד עצבים וצעק
לעצבים "בוגדים אהבתם אותי בגלל האחים ואן-אריק, אז קמלו
אחם בעיני, אני עוזב" אחריהם נעמד קרב בינו לבין קוין שבו
כריס הוכרע, ואמרגנו הדויע על כניעתו. כריס רחם ופויט אוט על
המקום. אני לא נכנע לעולם - ואותו ממסרתי, הדויע לו.

אחרי שגותר לאל אמרגן התפרץ למתאבק ג'יינו והנגיס
הושנים וכו לכינוי הצמר הדינאמי. אלא שגם כאן הובחר שמיים
אראמס מאבר חברים, ומור, היום ג'יינו מתחת לארמה. ג'יינו משם
קינא כי אני וכיתי במפולריות עצומה, ראיונות, מסיים באות
הראיונות שהיו לי בראמס הוא ספץ עלי לפני המצלמה ופתח לי
את הראש. אחריהם הוא לא רצה לעזור לי בקרב, למרות שהיו

כריס אראמס חולף חוזר חוזר לשנים החל איכות ולמעלה ורטייה
ובפורסמת ויפין רותק. צילומים: שמואל רותניו

צמר. את זה לא יכולתי לסבול. יצאנו לקרב, התחלנו מכות והוא
שפך לי איוות חומר כימי לתוך העיניים. איבדתי את הראייה
לחדשים. הייתי במות שיותר לא אשוב לזירה! את הוושט מפני
האפשרות שיתעורר לגמרי הוא אפילו לא מוכר. "נסעתי לאנגליה
לטיפול, ושם שמעתי שג'יינו נסער בגלל המכות שהבנסתי לו. היו
לו שיטפירים בראש. האמתו כשהלנו מכות ממש רציניות. לרצות
אחור, כי הוא חיי גרם לי פגיעה רצינית בעין הימנית. בגלל זה אני
הולך עכשיו כל היום עם משקפי שמש ובתחרויות עם רטייה על
העין, אבל עכשיו אני מרגיש קצת לא נעים מזה שהוא מת. אני לא
מאחל לאף אחד שימות."

המכות הזה לא כל כך מסתור לכריס עם העובדה שההיאבקות
החופשית היא בידור להמונים, Show גדול, ראוותנות לשסות,
בגדים נוצצים, יחסי ציבור כערימיה בינלאומי, פרסום עצום
והעניין - כסף גדול, הרבה. הכל עניין של ביונס משמון ומנהל
הדוב. כריס יודע שהוא שחקן בידור לא פחות מאשר גוש שרידים.
הוא מבטל בתוקף את הסכנה שהכל שם מבויים ומוסכם מראש.
עובדה, תראה איך נמנעתי ביד, באותו, בעין, כל הגוף שלי מלא
מכות. נכון שיש כאן גם אלמנט בידורי, אבל כשאני עולה לזירה
- אני רק רוצה לנצח. אני רוצה שיזכרו אותי כלוחם גורל.
לרבים, והמפולריות העצומה של כונפית ואן-אריק וכל נספחיה
בארה"ב נובעת מכוחה העצום עוד יותר של הסלוויות. כך רואים,
אחורנו בכל שבע אנשים מכל השכבות, עורכיריו ופושעים,
מלינרים ותמכייסער, שחקניקולנע ופועלים. זה מרגש את כולם.
יש לנו במאים טובים, צלמים טובים, המפה נכונה. הכל איכותי.
חשוב איך אתה מוכר את מה שיש לך להציג, ובסלוויותיה
האמריקנית יודעים לעשות את זה הכי טוב.

אראמס, ברנע של פילוסופיה שרירות, חושב שההיאבקות שלו
ושל חבריו - והואים עצמם - הם בעצם כמו סרט מצויר, כמו
שמוקס בטלוויות. המובים נגד הרעים, והאובים תמיד מנצחים
בסוף גם אם ברדך לנצחון הם חוששים מכות איומות. כשאווה שוב
באנגליה, הוא אמר לסיום, אלוך לבקר את הקבר של ג'יינו. לתת
לו כבוד אחרון. אבל אתה יודע מה, הייתי מעריץ שהוא היה כדי
ששוכ אוכל לשבור לו את הראש בגלל מה שהוא עשה לי בעין.

כריס אראמס, הכי לזע צרה.

אבי מור גשמומן

World Class Championship Wrestling

W.C.W הוא המרכז להיאבקות חופשית מקצוענית שפועל בראמס, טקסס,
בכפיתות לתאחדות האמריקנית להיאבקות חופשית מקצוענית N.W.A. המוקד" כל
ספורט זה הואלי הסם המתאים יותר לעניין הוא "עסק" זה הוא "ספורט ירוש" וירח היאבקות
שנבנתה לפני 20 שנה כ. אסם חבואה באזור התעשייה כחוף לעיר, ועתה, משגולה דאלאס
והתרחבות היא נמצאת במרכזו, בין טורי-שחקים עצומים.
לפני כשש שנים רכשה את המקום קבוצה של אנשי עסקים, כמה מיהם מתאבקים לשעבר,
בכוונה להפכו למרכז של סוג חדש של היאבקות חופשית, אנטי-בי ומוסר. קהל יותר מבקר.
העסק קיבל תנופה, הקהל החל נזר למסך, נוכחות תופים וריבים השפיעה על המתאבקים
הקרבית נעלו נקשים יותר ויותר. המוחור הכספי שהחל להמריא איפסר לניס מתאבקים
מושכייקה, מום ממדינת אריזו, והבנסות הגדולות חולקו ביניהם ביחס של 10% לנכסיד
ו-80% למנצח. מסכם הבקש שהדקה לכל קרב. המתאבקים חוללו לוקס בעבודות אדיות
והתנסו אף רוק לתחרויות, לאימונים ו... ליחסי-הציור והפרסום של המופעים.
אך את התנופה העצומה ביותר לספולריות של ההיאבקות העופשית תרמה רשת
הסלוויות C.N.B. שמסודרת בכללם בכל רחבי ארה"ב. 36 מיליון צופים רואים כיום את
תוכנית ההיאבקות של W.C.W בכל יום שבת, ב-22.00 בלילה לישראל הדר המפורס
לפני מעט יותר משנתיים באמצעות תחנת הסלוויות. מידל איסט" המסדרת מלבנו, ולפני
מספר שבועות הולח גם תוכנית המפורס בערביה של הסלוויות הישראלית להנכיר לצופיה
קטעים מהמתאבקים הפופולריים הללו. לפני כשנה וסנה הפעם הראשונה בישראל של קבוצת
מתאבקים של ה-W.C.W. בהתלהו רב, כאשר רבנסת נחזר למפעים ומסעדת ישראל
נאלצה לאכנס אותם מפני התפולריות ונקטת של קהל האוהדים.
בחדש הבא שוב ייגיש לישראל כמה מפני הובדדה הון, כסוכי המתאבקים המקצוענים
בעולם, וזה יקיימו סודת הפעוה בהיכל המפורס ביר אליהו שתמיימה בקיב המלכים,
הפתיחה לתחרות על אליפות המודרזויוס.

הבחור הרע עם הדינמיה העשומרה

[illegible]

دینا

המגל ששוכן את הקנים

משלמת מפני הקנים המוקדקת של השמש
נעת ובקנה אחת עם חשיפה משלמת
לקניה המסופות הסובות.
את המגן הזה, בצבע סגול יפהפה,
מייצרת חברת Solmax מחומרים שפותחו
על ידי מדענים בריטים, תחובות של
פולימרים באיכות גבוהה יחד עם חומרים
פלאסטיים. מדענים אחרים שבו נע
כך 3 ל-5 שנים, ולדבר יצרנו הוא מספק
הגנה מפני כחץ מאותו קרני שמש
הגורמת נזקים לעור, אך מחירי את חירות
הקנים הבריאות. שבוע מתחת למגן הזה
מכסה לבם, הם אמרים, צבע שוק יפה
וחדוד כלי צלילה של מדינה.

מירי רוזנטל
נירזוק

המגל ששוכן את הקנים

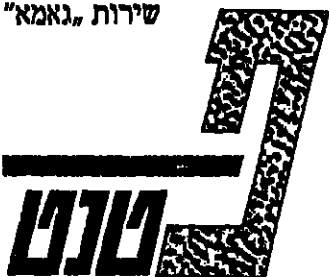
ה

ע

ש

ששלח אל החובות השדרות של בית
צורפת 200 צעירים וצעירות. לבושים
במיטב התוצרת שלו (ששמה המסחרי, אנב,
Coup de Coeur), חוק בה, כלי חלקי
ולבוש העליונים.
הקול (מקסימים ותיירים, מרווחים לנו,
קיבל את התופעה בשלוחה מחייבים. לא רק
בגלל התאריך. הצופים, מתברר,
מתייחסים בכבוד לכל מה שקשור באופנה -
גם כאשר מדובר באופנה התחונה.

שירות, גאמא

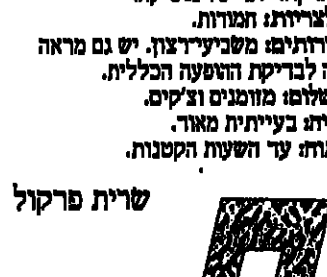
רעיון אמריקני חדש לכל
שוררי הבריאות שמתעקשים
על צבע-שוקו אבל רוצים
„לשכור את הקרניים“...

אצלו השמש כבר לוותה, כפי שאפשר
להיווכח מהמראה הצורבאנימס ששולט
עלה ברחובות. כדי להימנע ממגן אנתוס
אמורים לקחת את עסקי השיווק לאס
ובחירות, נטות ובחידוד, להחזיר
כשכבות של קרניים כעלי רגות הגנה
שונות ומשונות ולא להישאר חשופים על
העור אחרי השעה 10 בבוקר או לפני שלוש
אחרי.

מה עושים מי שאינם רוצים או יכולים
לעמוד בכל התגובות הללו אם הם
אמריקנים, הם משקיעים. מכס פסטי של
89 דולר ולשמשיה עגולה או 99 דולר
למגן-שמש מלבני, ומקבלת הגנה

מוצקים: סטיק פילה כ-14 ש"ח,
ספרידום סטי - 12.5, שניצל - 7.5, 6.5
ש"ח, מחירי המלטים נעים בין 2.4 ל-6.9
ש"ח, אומלטים - 5.9, 3.2. מרקם עולים 2.8
ציפס - 2.9, סנדוויץ' בצל - 2.7,
אצבעות-עוף בשומשום 6.9 ש"ח, פלטה
גבינות - 14 ש"ח, יש גם גלילות (4.9, 2.9)
וענת שוקולד חמה עם גלידה (4.6)
כשר-שבת יש „האמה של הצולנט“,
בנוסף שליש בירה וינג. המחיר: 6.5 ש"ח.
משיקה יוסי של מטיקה.
מלצירות המורות.
שירותים מלברידצוק. יש גם מראה
דולר לברידקת השערה הכללית.
תשלום מומנים וצקים.
חלית בעייתית מאוד.
פתוח עד השעה הקטנות.

שירות פרקול

מה ראו התיירים שטיילו
ברחובות פאריס באחד באפריל
ולא עלו מזה עניין

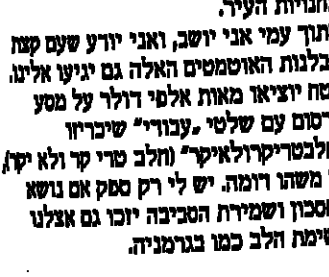
בארץ כבר שכחו מהתחזות זו את זה
האירועים הסנסציוניים הרדפים זה את זה
בקרב הציבורי עד שגם מה ששה אתמול
בראש מיתון עוד לפני שאמצעי התקשורת
מספיקים לדווח עליו.
אבל קצב הדיווח והתרחשויות באירופה
איטי ונינוח יותר, ובפאריס, למשל, עדיין
מתרגשים ממבצע שערך בראשון באפריל
בעל מפעל לייצור לבנים (לגברים ולנשים),

המגל ששוכן את הקנים

גרמניה היא כידוע מדינה עניית המהומות
בבעיות של מאון שלומים וציניות
כלכלית. לא כמו ישראל המפותחת
והעשירה שאורחיה חוקים מרי שנה עשית
מליני דולרים למובלות, בצורת חומרי גלם
שאפשר למחור וכו'. בגלל מצבה העומד על
הכלכלה הגרמנית, מעוניינת הממשלה
לעודד רעיונות שעוזרים לרלל את ערימת
האשפה. עיריית מינכן, למשל, טיכסה את
המישים האוטומטים הראשונים שהוצבו
בחניות העיר.
בתוך עמי אני יושב, ואני יודע שעם שנת
סבלנות האוטומטים האלה גם גיעו אלנו.
כמו יצאנו מאות אלפי דולר על מסע
פרסום עם שלטי „עבורי שיכריזו“
הלבסירקולאיקי וחלב מרי קר ולא יק,
או משהו דומה. יש לי רק מסק אם נושא
החשבון ושמידה הכביה יוכו גם אצלנו
לשימח חלב כמו בגרמניה.

גיל קיסרי

השיכלול האחרון בשטח החלב
בא מאירופה, שם חוזרים לשיווק
חלב בשמיטת החלבן המוגז
לבקבוק. חלבן אוטומטי, הפעם.

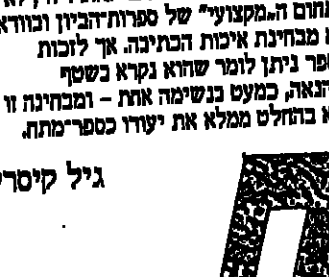
לא צריך להיות מומחה שיווק כדי לדעת
שחלב עמיד כובש לעצמו מלה שוק רציני,
על חשבון החלב הסיר כמובן. הצרכנים
אוהבים את הומינות שבשימוש בו, והנחיות
שמות על האפשרות להפטר מהמקדקים
היקרים. עוד מעט נשכח מה זה חלב חמוץ,
ואולם, יריעה קטנה בשבועות הגרמי
„שיגיל“ מגלה שבאירופה השיר קצת
שונה. שם מכירים הצרכנים את וחלב
העמיד כבר עשור ויותר, וממחבר שריים
מתועננים ודוקא לחלב הסיר. טעם של
פעם.

החבר קטנה במינכן פיתוח אוטומטי המצב
בחניות וענת בדיק לציפיות הצרכנים.
חלקה מקבל בקבוק וזכיות נק, עם מכסת
את הבקבוק מכניסים לפתח מיוחד, לוחצה
על כפתור, והאה איה פלא! חלב טרי, קר,
נרבע מעלות בדיק, עם אחוזי שמן כמו
פעם. ממלא את הבקבוק, ויש גם מבוס,
המחיר לליטר גמור יותר.
מנהלי מרכולים שהציבו אוטומטים כאלה
ידיחו על עלייה של מאה אחוזים בגיבוי
תוספת של שנה. גם האמריקנים על איכות
המכבה מבססים מודיעין, שימוש וחור
בבקבוק מוריד משמעותית את כמיות
האשפה ואת הצורך לייצר איכותיות
הרעיונות. הגרמנים גם חישבו ומצאו שכל
אוטומט כזה חוסך 2400 מרק בשנה
בהוצאות פניו אשפה.

החליה בין שלושה ספרים המוגדרים
כמספרי מח' ועוסקים במבצע „המוסר“.
החליה היא גם מבוצח של מוכני המוסר
והסיעים (מנה מקצועי לעורר-מרגלים)
שלהם, הפועלים בפאריס, אה"כ ויזן. עיון
בספר מגלה וזכורת עם „המוסר“ ועבודתו,
ועם איוריה העתידות של העליה, ואכן,
אם המירע שביד מרזיק - ורי המוצר
רשם לזכותו דרישאר במסגרת המוסר
ונחפז למעין אגדה בקרב הברי. עם זאת,
כמה מן הדמויות העתידות הן
סמאטיסיות מדי, גם אם חלקן מתייחס
לאנשים חיים וקיימים. עוד נוצרת תחושה
כי של העליה המאורעות העיקריים בה
הם אמיתיים, או עשויים לא מעט
בקיטורים מעט משבניים וחמישים.
השיר הראשון עוסק באשה לכנותה
„המוסר“, שלמענו עבדה, ודאג לארגן

בבעיה ניוון פלאסטי המשתנה את צורתה
ללא-חבר. לאחר שתוצאות-הניתוח אינן
מצאות חן בעיניה - היא מגסה להתגסק
במפעיליה לשעבר. הסירור השני מתאר
התנגשות ברישומט ישראלי בנירדיוק ואת
המירדף את המתנקשים, הגורם
להסתבכות מדיניות, ובסירור השלישי
מסופע איש-עסקים יחזי המצע ל„מוסר“
עסקה חשובה, אלא שביצועה מסוכן וכרוך
בסיכונים: בוחפת-חיות ודמסיות.
בשלב זה, ג'ון להקאה אינו צריך
לחושש מתחריו מצד מחבר „העליה“, לא
בחומם ה„מקצועי“ של ספרות-הביון והוראי
לא מבחינת איכות הכתיבה. אך לזכות
הספר ניתן לומר שהוא נקרא בשקט
ובהנאה, כמעט בנשימה אחת - ומבחינת זו
הא בחלט ממלא את יעדו כספר-מפתח.

גיל קיסרי

השיכלול האחרון בשטח החלב
בא מאירופה, שם חוזרים לשיווק
חלב בשמיטת החלבן המוגז
לבקבוק. חלבן אוטומטי, הפעם.

לא צריך להיות מומחה שיווק כדי לדעת
שחלב עמיד כובש לעצמו מלה שוק רציני,
על חשבון החלב הסיר כמובן. הצרכנים
אוהבים את הומינות שבשימוש בו, והנחיות
שמות על האפשרות להפטר מהמקדקים
היקרים. עוד מעט נשכח מה זה חלב חמוץ,
ואולם, יריעה קטנה בשבועות הגרמי
„שיגיל“ מגלה שבאירופה השיר קצת
שונה. שם מכירים הצרכנים את וחלב
העמיד כבר עשור ויותר, וממחבר שריים
מתועננים ודוקא לחלב הסיר. טעם של
פעם.

החבר קטנה במינכן פיתוח אוטומטי המצב
בחניות וענת בדיק לציפיות הצרכנים.
חלקה מקבל בקבוק וזכיות נק, עם מכסת
את הבקבוק מכניסים לפתח מיוחד, לוחצה
על כפתור, והאה איה פלא! חלב טרי, קר,
נרבע מעלות בדיק, עם אחוזי שמן כמו
פעם. ממלא את הבקבוק, ויש גם מבוס,
המחיר לליטר גמור יותר.
מנהלי מרכולים שהציבו אוטומטים כאלה
ידיחו על עלייה של מאה אחוזים בגיבוי
תוספת של שנה. גם האמריקנים על איכות
המכבה מבססים מודיעין, שימוש וחור
בבקבוק מוריד משמעותית את כמיות
האשפה ואת הצורך לייצר איכותיות
הרעיונות. הגרמנים גם חישבו ומצאו שכל
אוטומט כזה חוסך 2400 מרק בשנה
בהוצאות פניו אשפה.

החליה בין שלושה ספרים המוגדרים
כמספרי מח' ועוסקים במבצע „המוסר“.
החליה היא גם מבוצח של מוכני המוסר
והסיעים (מנה מקצועי לעורר-מרגלים)
שלהם, הפועלים בפאריס, אה"כ ויזן. עיון
בספר מגלה וזכורת עם „המוסר“ ועבודתו,
ועם איוריה העתידות של העליה, ואכן,
אם המירע שביד מרזיק - ורי המוצר
רשם לזכותו דרישאר במסגרת המוסר
ונחפז למעין אגדה בקרב הברי. עם זאת,
כמה מן הדמויות העתידות הן
סמאטיסיות מדי, גם אם חלקן מתייחס
לאנשים חיים וקיימים. עוד נוצרת תחושה
כי של העליה המאורעות העיקריים בה
הם אמיתיים, או עשויים לא מעט
בקיטורים מעט משבניים וחמישים.
השיר הראשון עוסק באשה לכנותה
„המוסר“, שלמענו עבדה, ודאג לארגן

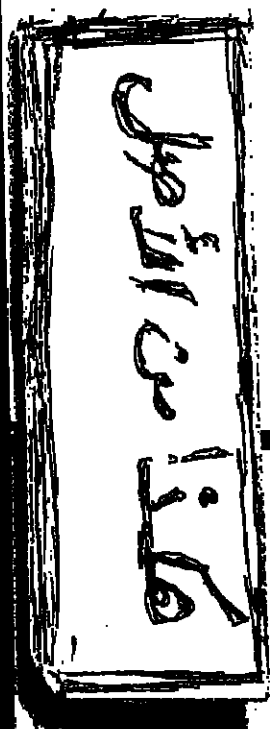
החליה, ספר ישראלי חדש
על עולם הריגול שזוהת מתברר
גשמרת בסדר. ג'ון להקאה
יכול להמשיך לישון בשקט

מי מסתגר מאחורי השם פל ישר,
המופיע כמחבר הספר החדש „החליה“ -
זה מסתורי. ראוי לאוודת בה מרחשות
עלילת-הספר העולם האופל של ריגול
ופרשיות נעלמות, עם קסור ישרי ל„מוסר“
הישראלי, אנשי תצאת הספרים
„המרחיבות“ מרכיבים בעקשנות לחשוף
את וחתו האמיתית של המחברת,
האלמונית, ומסכימים למר רק כי „הו“
סופר ידוע שהיה מסרב מאוד למסר.
המיר במובן ידוע שטיפח המסותור
מציין לקרואות, גם אם לא כל אמיל אורא
הא בהכרח דומן גארי...

מל ישר
החליה

החליה בין שלושה ספרים המוגדרים
כמספרי מח' ועוסקים במבצע „המוסר“.
החליה היא גם מבוצח של מוכני המוסר
והסיעים (מנה מקצועי לעורר-מרגלים)
שלהם, הפועלים בפאריס, אה"כ ויזן. עיון
בספר מגלה וזכורת עם „המוסר“ ועבודתו,
ועם איוריה העתידות של העליה, ואכן,
אם המירע שביד מרזיק - ורי המוצר
רשם לזכותו דרישאר במסגרת המוסר
ונחפז למעין אגדה בקרב הברי. עם זאת,
כמה מן הדמויות העתידות הן
סמאטיסיות מדי, גם אם חלקן מתייחס
לאנשים חיים וקיימים. עוד נוצרת תחושה
כי של העליה המאורעות העיקריים בה
הם אמיתיים, או עשויים לא מעט
בקיטורים מעט משבניים וחמישים.
השיר הראשון עוסק באשה לכנותה
„המוסר“, שלמענו עבדה, ודאג לארגן

החליה, שם בדי על ובדיקה
(צילום שמואל רומני)

אדינבור, פראג, בליי

ה'עזרי' יורק, מהמתיקות בעי' אנגליה
 יושבון יבול להמתיקות בעי' בני ועסיר
 כן פתח טוים, אויבנים חסדיה בי ככל
 אבן בחמדיה וכלל בית מבתי הישנים
 פסגותיו יורד פניו פרחות
 יתן מלך כל שאר הערים גם יורד...
 אוסייני' ללקח פטרוסיוס ולפני' גם
 יורק ש' אגנס חסדיה וצאתהו פס'
 תירידת המסעות והעדרות ומזירות
 ינה רק לנורו', מומן להפני' לירק
 פסיון על אלמאסי טנות היסטוריה

ייתית, כרח ותפן, בליה עיר עתק
נות אלה ולצירן משתרע האיור הוא
ותיתן לכסותו בסיד רגלי לא מעיף
הכסות של כריסיה ובה שוכן מחיין
כי קטרים עתיקים, קרנות מפוצלים
י כריסיה.

[illegible][illegible]

אז יורק מקיץ בביש
מראש ומעולה שבעות זה
הקטן או הקצר. דע שיתר
המטבח בעלמים רבים
העושה והתבונן בלשון
הרומים ותיארו בו
למסירה, חקטן זה או
חקטן דובס: של התבוא
שהובל כחם הוא מגול
לאור התבוא נעמד פסית
כחם וחקטן – מראה
שם את ה Sickle-gate Bar
ראשית של בולס: מנהג
הוא של Walmgate
של יורק שם חתם

עתה, לאחר אידידיו הימים האחרונים, יחשש האמריקני רבים יותר מאימנם ממצאת תחשופות – ואפילו למעצמות חזקות, כחול, שכלכל כור אחיד ארוח מכח וניא מזהה בעיה, היות שנומרים לרשותם, בארצם וביעיים קורבים אליה, היות חופש נוסף מכוחם רבנותם מאד.

למעלה, למשל, היות שחוק המושל אינו רבנות הימים המריקני מן שוה, מכח זה, הודא, בארצם, היות האמריקני כחל הנוגע לערים אירופיות, כמקורם וזמורת הודעת כי בעיה קשה. הדרוכן האמריקני שחמיר היקנה גלמאלי מחון נוסע מכח אותה, הנחן למכר מכנה – אומר על תחיותו אברורם שחור, היותו לגבר לעצמל.

צריך לזכור, אמר שר התירות, כי הידידה בחירות ארה"ב אינה נוגעת רק לישראל אלא גם ליתר מדינות אגם התחבול - וזו ומצרים נפגעו קשה ביותר, והמגיעה הגיעה צרפת, איטליה ובריטניה. ישראל סובלת באופן מיוחד שום שומאריקים רבים נהגו לשלול ביטורים אצלנו סיעותיהם לאירופה.

המגיעה בתזירות והכנסת שלנו היא הדרגתה: היא החלה
 שר קרא הנשיא וראש מוכנות הכיון המרכזית לאומיקים
 גבות בבית ולא לנסוע למורדה התיכון, ובמסכה אתי
 נוסעים אומיקים שילם נסיעות לישראל, מדובר בקני
 לגלגל באיחודם באיחודם מאות מיליוני דולרים בשנה, ועתה
 ר החשש שהנשים יגברו ואני יחזירו את השטח 1967.

בביקורו האחרון באר"כ כינס אברהם שריד, לראשונה גנים של משדיר התיירות של כמה מארצות החיוץ שלנו שדקיה, יוה, פנסיה, ודף גלישה עד ציגנים אמריקני. כח. בפגישה נדונה הבטיחה לתיירות כמותגאם מה תורו גלאמי. בהורמנות זו הצעתי לקיים מפגש בינלאמי לתיירות שסיקטור זהיה 'הפגיעה בחופש הבטיעה של רי, וכן לשכר'תא שריתיה של הברו לחי' צבור שחמש ר שטוחו תא אומיקנים מפני נבסיות וליס'.

הדור שירי תולה תקפות רבות בסיכוי לזמינה על הכסף
ותוך בין ישראל לארצה. אם אמנם נגיע לידי חתימה על
מסמך זה, ירדה הבטחה מעין מסר לעם האוקיינוס שהנה
החזקת חומות על הכסף תיחתם עם מרינה שהם חתימת
הם כחתימה. של החתימה אומר עד כי לשכת החתימה
שלחתי בארצה על כל מסיבה מנציחה בימים אלה אז
השיקול שלה בעצם בקרב ארגונים יהודיים וצורנים
לשכנעם שישאל את יציאת חתימתו של הכסף.

[illegible]

מר שר התירו: צריך להבהיר לעולם בכלל
 ימים כפר שאין צורך לחד מסיחה, אותו יש
 להבהיר, ישראל היא מדינה כשוחה, וכי אילו היה
 אחרת נקטת באמצעי הכשוחה הנכונים אצלו והוא
 שיוצאים בתעופה האחרית הבינלאומית קטן באחר

■ דו' אדק"ן

מכירים את האגם המלאכותי (שהוא בעצם מאגר מי וסדקיה הנמצא
דומה לכביש שהיה תל-אבי-י וסדקיהם ילי מנו השקעים בלוחות
בבב, את קוטר הליפתן לאתר חייתו דש, כיוותא ורשקו מושבי קרוב
דור - בית נקטת מסילת ציון, אגם ספר, שחאולו ורשקו, המאגרים
במקום באורגן מושקע, שיטון של האגם 170 דורמית אגם ווער
איתו מי מותאם לא מברך בדרק ומצא כי את מאמץ החלטת לשים
שליחתו, ובעיקר ליישור גלישה בגלישירות. הרעיון אותו כלונת במקום
ערוץ שיטתם וביתם, והנחלת לכאן תיירים מעוניינים בענף ספורט
הוא ספורטארי מאד.

■ **לירועי אביב** יתקיימו במסח השנה בכיכר העצמאות בנתניה כללו ערב טולקווי ישראל, ערב חסידי מדרו, תוכנית ביור לילדים ומופעת מחול וזמר. רשויות התירות בעיר יעשו שימוש ברחב במדרחוב ודש לאירוח ישראלים ותיירים.

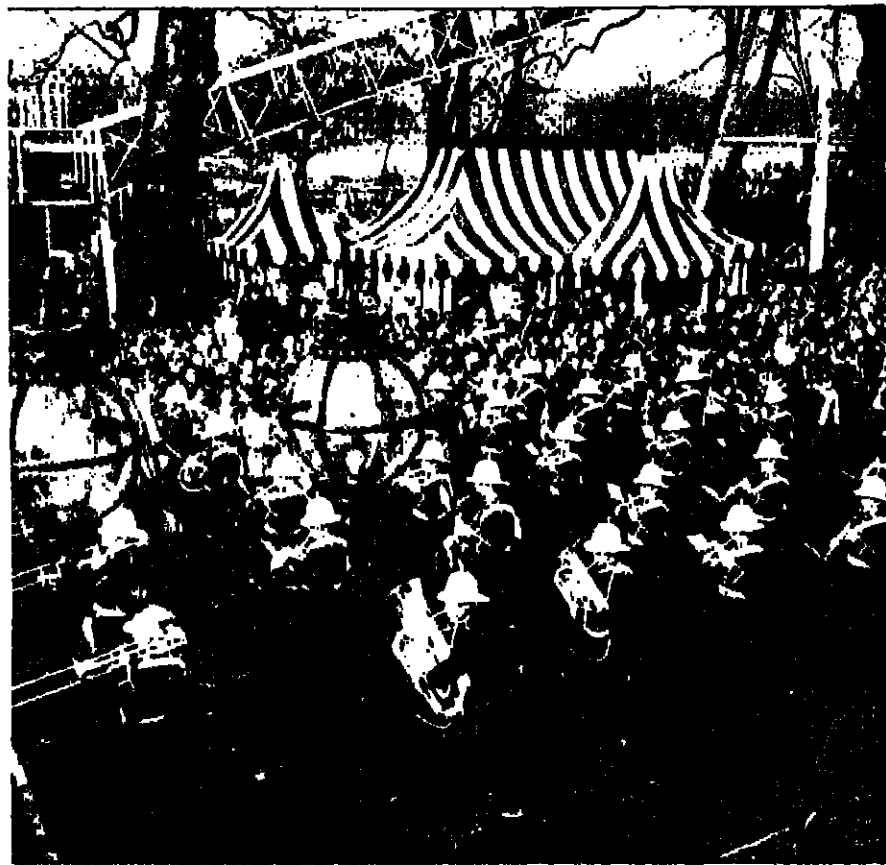
חוף צמח זה אף פעם לא נגמר. מגלות
נגמק מופעים מיוחדים מסעדת חוף,
ודשאות, קיאקים, סירות פדלים, אפילו
מטוס ימי נוחת שם. הכל בחוף היחיד
סביב הכינרת שיש בו חוליות.

למביא
דועה זו

חות את ההנאות

16

جاء في

עם בלונדון הקירה בתקופת כדורבן אירועי איבי סטגונים

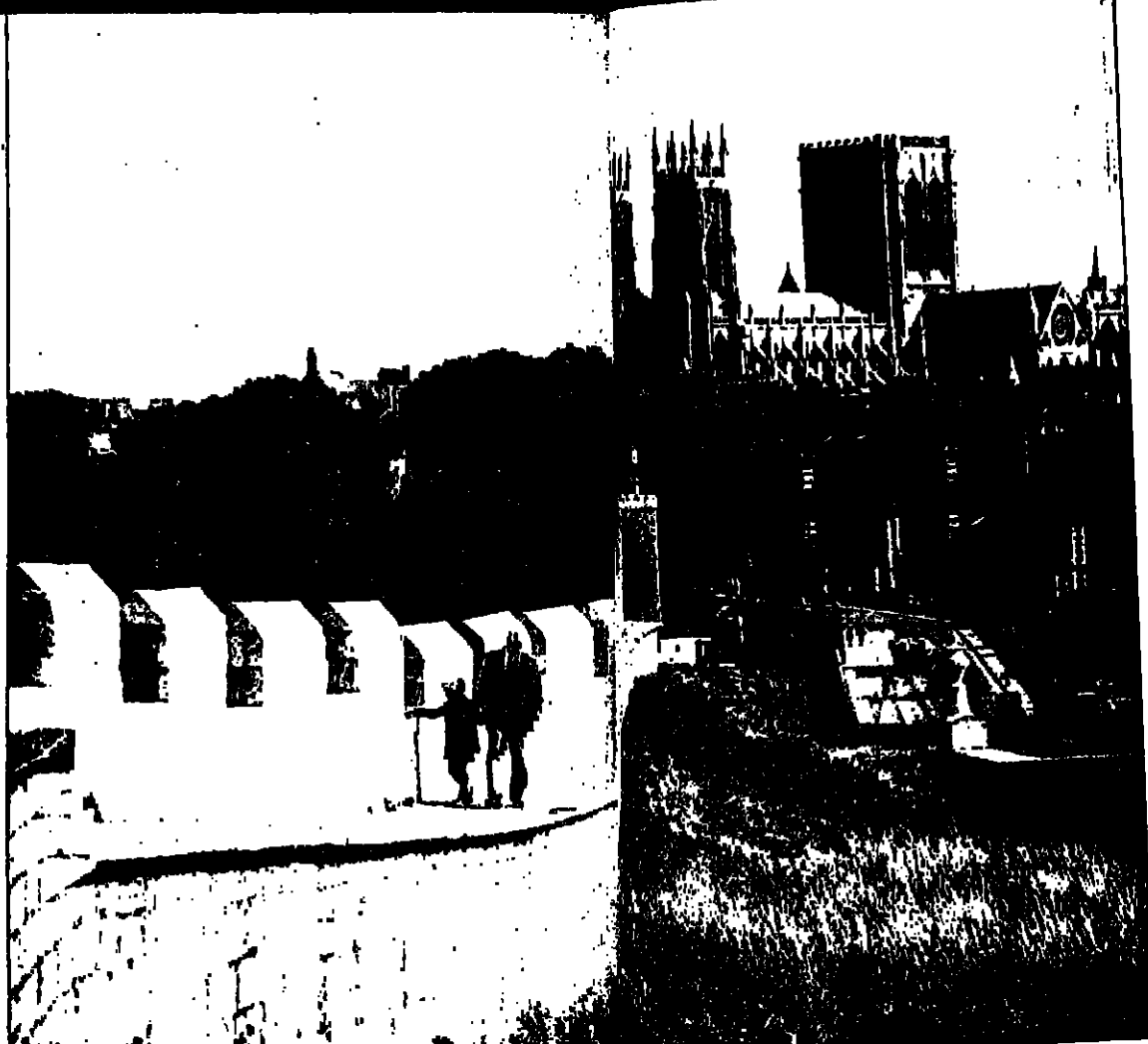
אנגליה, איבי'קיץ שם: מדרד מקוצר

לאור חורף קר מאוד עד קטא מחילה אנגליה להפשיט. בלונדון - יורד כאן נכס, עד גשם ושוב גשם. האנגלים מאמינים שזה האת המכסר על כך שהאיבי בספר, ורובם כבר הומינו מסומות לחפשות הקיץ שלום בארצות השמש. אורחיו ארצות השמש, לעומתם, כבר מתכננים את חופשות הקיץ שלהם בלונדון האפורה-ירוקה, ולישראלים המתכננים להסתובב אליהם בביא כמה פרטים על איחודים הצמיים להתרחש כאן ביוני, יולי ואוגוסט: ראשית: התנועה המלכותית. המסך אנדרו ישא לאשה את העלמה הכנורה סרה פרוטון ב-23 ביולי, בבגדיות וסטמינסטר. אז נאלץ להסתפק בנוכחותו של שנירדנו בטקס והגיני, אולם גם לחיירים שיסו כאן כאחו וכן צפייה ווייה כדתה, ולו רק מהתבוננות בהשפעת האירוע. על מבצרות האלומי של האנגלים ובבני גינני ובלכות. מרכז מידע בתחילת מאי תפתח לשבת תחילת הבריטית מרכז מידע וירש גורל ומשוכלל לחיירי כדורבן קיץ 84, ליד כיכר פיקסלי, המרכז יהיה פתוח שבוע ימים בשבוע, ולרשות מבקרי יעמור שירותים מעונים שיכללו בין השאר משרדים לכבידה כריסטיס לרכבות, למסטים ולאומנים יעזר מקצועי למידת מלחילי מיל צבאיים כמו גם ורשמה לסידור מאורגנים אפשרות לרכוש ספר-הדרכה ופחות: רוכבים למכירת כריסטיס לתיאטרון ולמופעים אחיים שרות להחמט מקומות כתיב-מלח: מטיי בנקים להמרת מטבע וז, הנויה למכירת ומחלות. שעות הפתיחה: 9 עד 18.30, ומספר המלפון ויק לבחור מידע 3400-730.

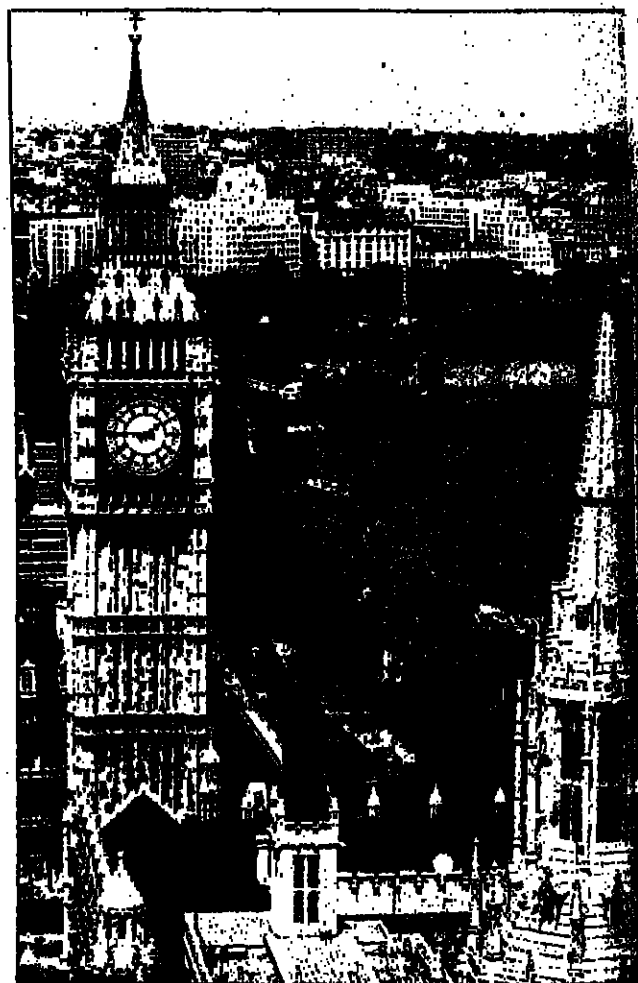
אחרים מהמפצים כיכר פיקסלי חידשה פניה, פיסלו סל ארום החור למשכן לאור חופשות מולח בת שתיים וגם הבניין סב חשף את פרצו העטל לאור תקופת סימונים ארובה.

המסך עולה הפקת תרבות עם סוכנים מוכרים. פיסר אוכל וסונה יורק מגישים את The Apple Cart של ב.ראסל, וניילל הוורד (בן ארזי הכר) עם גלגלה נכסון נושאים על כסיהם את אלה Made in Bankok, על מסע חיור לבויה הסק המסומר. ללהיטים ויחור מוכבים כמו "התוליים" או "סגורליים אקספרס" עריין קסה להשיג כריסטיס בקסופ. מדיין לעירי מאות חובניות מיד נצפות לחיירים שירצו לבק באוקספורד, קיימברידג, קנטרברי וקרים ארצות, שלא לרוב על אינברוד בית סטסלנר וסטסיואל התיאטרון המפורסם שלה, שהשנה יכנס תחת גג הרכב גם פסטיבולים מיוחדים לשלנוע, גאו ואמיליו. כמנן צבא: השנה תארח פה משחקי חבר הקמים שתחילתם בסוף יולי, ומיר אחריהם תחיקים באיינבורד פסטיבול האנליות, עם להקת אושרה מברז'ים וקורה, להקת תיאטרון מייס, שווייה וביכאי - אינגמאר ברגסון ומייסיון את המרד בבלון מולץ להמין מראס, וחקל להיות כאן סמך

מאד בליך לונדון

חומת העיר העתיקה של יורק ובצילום העליון, למטה משמאל: בריב' שוב חשף את פניו אחרי השיפוץ

במאה ה-7 הניחו בירוק הסקסונים את היסוד למה שמכר כיום כ"הורקסינסטר". בניית הקתדרלה עצמה החלה ב-1220 ונמשכה כ-250 שנים, וכראי לכך בה גם בזכות הישראלים הממארים שלה כובשיה היקניגים של העיר הפכו אותה לגמל סחר מרכזי, ויורשיה המודרניים, סוחרים ממלוחים לא פחות מהם, הקימו במרכז המסחרי החדש של העיר מוזיאון, "Jorvik" שמו נפתח לפני כשנתיים וכו, בין היתר, כפר ויקניג משחור עם פעילות נוסה ריסטורנר. פרטים עוד יותר ולטעמי הוא שחזור כנרל טכני של הנוכחיות הנמצא ב-Castle Museum, כשחלקו ממוקם בבית-לא שנבנה במאה ה-18. מי שחפצה גמור לראות כיצד חיו באנגליה לפני 100 שנים וכיצד נראו או הבנק, הפאק, וחד המיסות והמטבח - שלא חמיר.

ליד המוזיאון ניצב בראש גבעה מגדל עטל, Clifford tower, שנבנה לראשונה לאחר הכיבוש הנורמני במאה ה-11. המבצר, החולש על מפנס שני הנהרות, נבנה בחילה מעץ, ובשנת 1190 עלה בלהבות כאשר 150 יהודים שמו בו קץ לחייהם ברוב ובאש כדי לא לשלל בידים של מרעים.

במחצית ה-16 מיקם המלך הנרי ה-8 את חצר המלכות המצפנית שלו ב-King's Manor בירוק, וכימי מלחמת האזרחים במאה ה-17, כאשר יורק המכה במלכונים בעיר שכלונדון הכירה שלט המודרניים, עבר אליה המלך צ'רלס הראשון עם חצרו. במאה ה-18 חזרה העיר וחפשה מקום מוכר כמרכז כלכלי וחברתי, וריס מעשיירי אנגליה בנו בה בתים מפוארים.

בירוק כנסיות רבות בנוסס למינסטר, המפורסמת, וכן ריכוז מקיני של מודאנים וגנים וראיים לכיכר. המסעדות והפאבים שכרא למקור אותם נמצאים בעיקר בחלקה הצפוני של העיר, וכמעט בכל מסעה יציעו לכם תפרים קבוע של דוסטביה ומצוין ויורקשייר מרינג - תפוחה בצק אורירי עשויה במאפה שהמקומיים משתגעים עליה אבל אכל אהנו והלטנו שהיא חסרת טעם לחלוטין. ראו והוחרתם את יורק נרמה לנו, ראו לשפות על מי טעמו של דוסטביה.

או ומתמיר ירענו שהאנגלים, נוהגים הפוך. לא רק בצד האל נכון של הכביש אלא גם במבניות כון והנה מוכר מיליון. ורש שנינו ללמוד את רוי הנוהג המוקבלים בבריטניה נתקלו לפיכך בלא מעט קשיי התארגנות. ומרדע בצעם הם נוהגים בצד שפאלו את התשובות ששמענו כאן והקבלה בארץ כ"הגינות" לפי התנין המקומי, לפחות... המבניות היא המצאה שלנו, אני לי נתן חזיק את שגשגתי בפאק, אחו בידו הימנית כוס בירה ענקית. ההלחמים הקדומים שלנו, רוכבי-הוסטים, אחו את בירה ענקית. ה"גית והשמאל נהנו את המוס, כך גם במבניות. אחו את הרומה כרים והים נ". - לכות הכירה - תורם הכר.

אותם או אולי מצחקי אך הטיפה המרה נוכה באנגליה מאות הרוגי האונות-דרכים בשנה, ובתקופת של תנים נתפס אחר מכל ארבעה בריטים כשהוא נוהג לאחר ששתה מעל למידה והמתרת, והיא אינה וקומה.

אם עוצרים אותך שטרים בדרך לאחר שנהגת במהירות מופרית, אל תתמלא על כך שאין מבקשים ממך ממכיר-יחתי. לבריטים אין דבר כזה הנקרא תוערת והת. כל שיקרה הוא שיקרבו לפיך את המתקן שהמאגן לצורך זה ויבקשו ממך לנשוף לתוכו, לבדוק שמא אחרי-כך לחתנת המסמך הטיבה לבריטית יסודית, יתיר שיגלו מוח אחו והאכזריות הורם כרמי, אני, כאשר שני אנשים או יותר יוצאים לבלות וחבילתו, באנגליה, המיר כלל לגימה הנוגה הם משתדלים שלפחות אח/אותם משה יאחרו מכרים לטובת הנוהג בדרך חורה - או שכולם יור חורים מבנית. אולי זה יותר יקר, אבל זה כהאלס יותר בטח.

בכל הנוגע למספר הדרכים המהירות, ודמה שכריסטיס עדיין מסגרת מעט אחרי כמה מאחיותיה האירופיות, ובמיוחד ברמיניה שווייז ואוסטריה. באיחורים מרכזיים רבים הכבישים עדיין צרים ובתל-בזחים, ולא רק כאשר הם חוצים כפרים ועיירות. כדי לצאת מלונדון אחה וקוס: לשעה מורשע-עצבים, והמורחים אינם

חידים מדיהם
בעלות מדיהם
חידים מדיהם
חידים מדיהם
חידים מדיהם
חידים מדיהם
חידים מדיהם
חידים מדיהם
חידים מדיהם
חידים מדיהם

החידים מדיהם
החידים מדיהם
החידים מדיהם
החידים מדיהם
החידים מדיהם
החידים מדיהם
החידים מדיהם
החידים מדיהם
החידים מדיהם
החידים מדיהם

שחיקה: שחיקה
שחיקה: שחיקה

להתבייש לעומת כבישי אירופה. בכביש רגיל הוא בהחלט לא מתנהג כמו נהגים רודז, ומקוה שגם האחרים לא יחיו רבישמעות. ככל זאת, וזו לו בארץ סחי תאונות דרכים, הוא לא קובע מי אשם, רק אומר שהביטוח של השני סילם לו, בשני המקרים.

כשהוא מריר את על מחדש, מנועים, ואובדן הסדרה באופן חלקי, זה נסמך כמעט שזה לכל גמס. עם זיק של חקוקה בלב אני שואלת האם כל אחד יכול להיות נהג - או גנת - מירוצים, אם רק ילמדו. שוב הוא מחייך חיוך קטן ומסביר שלהיות נהג מירוצים זה כמו להיות זמר. יש מי שיכול להיות נהג טוב, ויש מי שגם שלא ילמד, לא היה כזה לעולם. או שיש לך את זה, או שאין לך. כמו שהזמר ריטה לא מודאגת מבני, גם פה לא נראה מוסרי, ובצדק.

נהג מירוצים, הוא מסביר, רואה את התנועה באופן שונה לגמרי מהנהגים רגילים. הכל אצלו אינסטאיטיבי, הוא כמעט אינו חושב על מה שהוא עושה. נהיגה תמרונית היא כמו שחיה, כשיוצרים - לא טובים, הוא עצמו, לדוגמה, לא הסתתה במירוצים במסך 14 שנים ארוכות, חור בשנה שעברה ישר לשני נצחונות. מיל צעיר ומסך לעניין הזה. בן 16, יומיים אחרי שהוציא רישיון נהיגה על אופנוע, כבר השתתף במירוצים אופנועים משני גלגלים עבר לארבעה רק אחרי שהיה מעורב בתאונה אופנוע קשה. למכונית חור אחרי הנסעה ארבעה לאופנוע, הוא אומר, לא חווה, כי לשם כך רדשו משר גומי מעלה ולדמיז - כבר אין לו. הוא רוקע נראה די טוב בשביל אדם המאמין שהוא נוסד משר.

בתוך חמסין, המרוצים שלו, כחולה כמו החפושית שפחכה לו בכפר יחשוק, מבחיקה בשמש, באמלולית של חגריים בפאז מתרועעו בינינו כוס נזולה של קולה ובוס רופה של בירה טהורה, כשקולו המפאטי של פה מספר שלא אימת לו בכלל אם יזכה השנה במרוץ מלשון או לא יזכה, כי הכל בשביל הבין. והקולה, אגב, היתה שלו.

אורית הראל

החפושית (עם פה) על המסלול באשקלון, בשנה שעברה. בת 20 למסע הראשון (צילום: יוסי רנה)

שלווה צפונית ע' המסלול

משינה מדברת
TON SUR TON

נהג

שמונים לי. נהג מירוצים, מעלה מיד המה הצלחה-מרוצים שלי (בגוש הזה...) תמונה של מירוצים באובדן-הנהג מירוצים ששש ששש עליו, משקל-שש מירוצים ששש ששש

את עניי הכחלות, מסיבות-הלב, וכידור קרה אימתנית שהסיר לפני רגע או שניים לאחר הניצחון המוחץ שלו במסלול, לכן, משנת עני על פה מירוצים ושם אמיתות, קשה היה לי לראות בו של נוסע מוקם, אפילו ולמדת הענינים הבודדות אבל כרונות המירוצים הארצישראלית הקצרה מרווחת שהאיש זכה במקום ראשון בשני מירוצי ראל-קרוס בשנה שעברה באשקלון, בירת המירוצים המקומית של ארץ הקודש, ועם כרונות לא מתוכננים. לפני 12 שנה הוא הגיע לכאן מפיגלר של הקוד והבלגניזיות. איש ארם שששש נשלח לישראל מטעם מה שהיה פעם אוליטס והיום יוניטיל וכל הזמן - ארם, לפניך, במשך עשר שנים, היה בארצו נהג מירוצים מן המגנין, היום, זה רק תחביב. 12 שנים בארץ לא הצליח להרווח אצלו סימנים של מקום אחר. הוא מברר בשקט ובנישנות במנגנון דיפלומטי מוחשב ואריב, בלי גיפופו דיים, אפילו את הכסף ליר השולחן הטיס בעבורי כשרציתי לשבת, אולי בכל זאת הוא יצא מאיזה מרע.

גם השנה ישתתף בכל מירוצי עונת 1986 ותמתיחה - היום באשקלון, או לשות באלה שיתקיימו בזמן שיהיה בארץ. כי בקיץ, תיגמר העונה או לא תיגמר, הוא נוסע לשלושת חודשי חופשת מולדת בפיגלר, ושם ישתתף במירוצים עם כנו. כי, יש לו בן, בת, 20, שתעשה השנה חפעת בכורה על מסלול המירוצים. אבא יהיה שם כדי לעזור לה. בעידוד וגם בכסף, שם בפיגלר, זה עסק והנהגה יותר יתר יתר מאשר כאן, וגם אצלנו זה איננו תחביב אלא אצל בינאים, בכל מושבע, הוא נוסע מדיה שבגריה לשלם במכונית המירוצ של המהינה לו בידים הנאמנות של בני משפחה שין מכר יחשוק, שרם מעין, טונטיים שלו, ומכונית

הדם יחסי
באשקלון מירוצ
הראלי-קרוס הראשון
לעונת 86
בקה בליטבסק
המפוצץ העונה
שעברה (בשקלול)
על מסלול (1500)
עם החפושית שלו
בן 20
בסמך דיפלומטי
איש הארץ אוליט
הקידה, שאחריו
חשב על עתידו
האופטי באשקלון
האופטי

האופטי באשקלון

המירוצ שלו הוא מה שלבני הדיחוס כמוני מתחרה טוב יותר עם הכינוי. המכונית של האשה. זוהי חפושית מחולת, מורל 86, שקנה לפני כשנה ב-600 דולר. במלחנות סלנית הוא מסביר שלאנשים יש דעות קדומות לגבי אילו מכוניות מסוגלות לתחר על מסלולי-המירוצים, ואילו אינן מסוגלות לכך. הבחירה שלו היתה חפושית מטעמים פרטיים - כי כל מאור למצוא בעבורה חלקי חילוף, וההשקעה אינה גדולה. כמוכן שמא רכש את החפושית בת המדינה בת העשרים הכנים בה לא מעט שיונים, והשקיע בה ובציר תוקף לה - כמו המריל והמביל אותה - עד איזה שלושה אלפים דולר. היום הוא חיות-המירוצים אמיתית, אבל בכביש רגיל גלגלי אינם נוגעים, היות שהדש שהיא משיעה הוא ארם, משם בלתי-נמכל ליותר מעשר דקות בגלל המנוע ש-44 כוחות-המס המקוריים שלו סימסו ל-100, משום שאין לה פנסים, ובכלל - כביש נורמלי הוא כבר לא השתה של.

צרכנות נבונה

מאת: יואב עומר

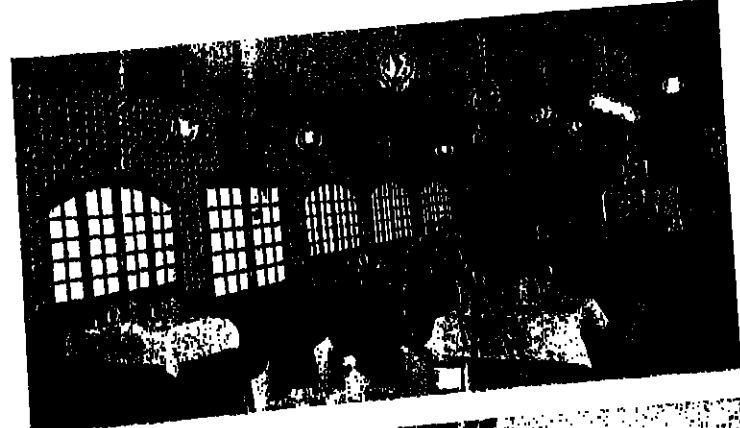
עמוד זה מונח ע"י גרין קארד

תגלית גסטרונומית בדרך לעפולה

על אם הדרך מחדרה לעפולה, בכניסה לאום אל פחם, נמצאת מסעדת חילמי הותיקה, שקיבלה לאחרונה מימד חדש, עם כניסתם של שלושה בעלים דינמיים ובעלי ידע מקצועי רב, לתמונה. הסועד כאן מופתע מרמת האירוח ובעיקר מטעמים הודרי של המאכלים. "הלהיט" של המסעדה: סלה ממואל, מעדן המעפיל על כולם. אסור להחמיץ את חווית האכילה במקום הזה.

התגלית הגסטרונומית האחרונה שלי שייכת כולה למסעדת חילמי הנמצאת על אם הדרך בכביש ואדי ערה, בין חדרה לעפולה, בראכה לאום אל פחם. אני מודה שפעמים רבות עברתי במקום הזה בנסיעותי צפונית, אלא שער עתה לא נודמן לי לעצור כאן. חילמי זהו מסעדה חזקה שהחליפה לאחרונה בעלים, עם כניסתם של שלושה השותפים החדשים, המפגינים כך מסתובב, רוח חדשה במקום ומוסיפים מימד, שהוא בהחלט שונה מן המקובל ברחוב המסעדות בארץ. למרחק ארבעה חילמי של המסעדה ארבעה מיר שלטוען מצפה כאן, אירוח מיוחד במינו, המחליל בשישיה ליד שולחנות אינטימיים, המסכים במסגרת משובצת כשל צבעים המשרים אירה נעימה. מיוון שציקר עיסוקנו בתיבת הגסטרונומיה נאמר מיר שנהנו מכל מאכל בארוחה, שהייתה לעצמי, נראה הייתה כאשר הרצו לנו, כבחינה, חפריים שונים ובהם מאכלים מורחבים או אירופאים. (כן... אירופאים!) כך למשל אפשר לפתוח את הולילה עם מני המלטים המאפיינים כמו: חומס, טחינה, חצילים, סלט ירוק, רמון, גולשן, מינו, ביצים, טבולה, "קאסיק" ומיני ממולאים. מתוך המבחר שטעמנו נציין שהכל היה טרי, מתובל היטב, בהחלט ראוי לכל טוען.

הלהיט של המסעדה - כמנה עיקרית - זהו חתלה הממולא - מעדן נדיר בטעמו ואני ממליץ לא לוותר עליו כאן. עשוי במיוחדיות גסטרונומית יוצאת דופן עליה מוסק העורף המומחה לנושא עטאף האני, שמאחוריו 23 שנה ניסון קולינרי. הוא נמנה עם תלמידיו של האומן האיטלקי לארינץ, הדוע באירוסה וברחבי העולם כולו במאכלים המיוחדים.

מה זכרנו עתה

<p>לי מרווין צ'אק נוריס</p> <p>בסרט הפעולה המותחן של השנה! סרט הענקים של מנחם וולן</p> <p>המחיר משתנים בהתאם למסדר</p> <p>חבונג בריטום מראש</p> <p>תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111 ובכל רשתות חנויות</p>	<p>מייס</p> <p>סרטים קולנועיים משוגעים וזיכרון קולנועי משוגע וזיכרון קולנועי משוגע וזיכרון קולנועי משוגע</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>סרט השנה זכרון קולנועי משוגע וזיכרון קולנועי משוגע וזיכרון קולנועי משוגע</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>פירמידת הפחד</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>הריסון פורד צ'אק נוריס</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>
<p>גולדי הון נברדי המאמן</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>נברדי המאמן נברדי המאמן</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>נברדי המאמן נברדי המאמן</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>נברדי המאמן נברדי המאמן</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>נברדי המאמן נברדי המאמן</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>
<p>חיוך הגדי פרס דב הכסף</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>חיוך הגדי פרס דב הכסף</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>חיוך הגדי פרס דב הכסף</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>חיוך הגדי פרס דב הכסף</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>	<p>חיוך הגדי פרס דב הכסף</p> <p>סרט: 5.48 תל"א: 011-2311111 יפו: 011-2311111 ישראל: 011-2311111</p>

יוגוסלביה והונגריה

13.8: 13.7: 22.6: 11.6
12.10: 28.9

מחיר: 21.1
לכתוב: 1,000 ש"ח בחלק שוטף מבוטא שבע שבעות ומשנה 2-א.מ.כ. שותפים מבוטא שבע

היגוסלביה והונגריה

13.8: 13.7: 22.6: 11.6
12.10: 28.9

מחיר: 21.1
לכתוב: 1,000 ש"ח בחלק שוטף מבוטא שבע שבעות ומשנה 2-א.מ.כ. שותפים מבוטא שבע

היגוסלביה והונגריה

13.8: 13.7: 22.6: 11.6
12.10: 28.9

מחיר: 21.1
לכתוב: 1,000 ש"ח בחלק שוטף מבוטא שבע שבעות ומשנה 2-א.מ.כ. שותפים מבוטא שבע

הגלית הגסטרונומית